

Sygn. akt VIII U 2227/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2020 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy Z. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 października 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2227/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 października 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. C. prawa do górniczej emerytury na podstawie art.50a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach o rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony udowodnił ogółem 8 lat, 8 miesięcy i 26 dni pracy górniczej (zamiast wymaganych 25 lat), w tym 7 lat, 9 miesięcy i 27 dni pracy górniczej określonej w art.50c ust.1 ustawy emerytalnej.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury górniczej. Złożył również wniosek o obciążenie organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczony domagał się zaliczenia do pracy górniczej okresów zatrudnienia:

- 1) w Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 1 lutego 1989r. do 31 lipca 1990r. na stanowisku inspektora kopalń ds. energo – maszynowych pod ziemią,

2) na kontrakcie eksportowym w RFN od 27 stycznia 1986r. do 30 listopada 1987r. podczas zatrudnienia w Gwarectwie Budownictwa Górniczego w K.,

3) w Gwarectwie Budownictwa Górniczego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że nie uwzględnił wnioskowanych przez ubezpieczonego okresów pracy do pracy górniczej, gdyż posiadana dokumentacja nie pozwala na takie zaliczenie, a nadto, że uwzględnienie tych okresów nie ma wpływu na treść decyzji zaskarżonej, bowiem ubezpieczony nadal nie wykaże 25 lat pracy górniczej i równorzędnej.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony Z. C. w dniu (...)ukończył wiek 55 lat.

W dniu 24 września 2019r. złożył wniosek o przyznanie prawa do nowej emerytury górniczej i w rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję skarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony był zatrudniony:

1) w KWK (...) od 1 czerwca 1979r. do 31 stycznia 1989r. na stanowiskach: stażysty p.z., p.o. dozorczy oddz. urz. maszynowych p.z., dozorczy oddz. urządz. szybowych p.z., sztygara zmianowego oddz. urządzeń maszynowych p.z., sztygara zm. oddz. urz. szybowych p.z., sztygara oddziałowego oddz. mech. przodk. p.z., w okresie od 27 stycznia 1986r. do 30 listopada 1987r. korzystał z urlopu bezpłatnego;

2) w dyrekcji Przedsiębiorstwa (...) w Z. na stanowisku inspektora kopalń ds. energo - mech. p.z. od 1 lutego 1989r. do 31 lipca 1990r.,

3) w (...) Sp. z o.o. od 1 listopada 1991r. do 30 października 1992r.,

4) na mocy umowy zawartej z Gwarectwem Budownictwa Górniczego w K. ubezpieczony był zatrudniony na budowie E. M. w A. w RFN od 27 stycznia 1986r. do 31 grudnia 1986r.

Od 1 listopada 1992r. ubezpieczony prowadził własną działalność gospodarczą.

Organ rentowy do stażu pracy górniczej zaliczył ubezpieczonemu okresy jego zatrudnienia w KWK (...) od 1 czerwca 1979r. do 26 stycznia 1986r. i od 1 grudnia 1987r. do 31 stycznia 1989r., a także okres członkostwa w drużynie ratowniczej od 30 marca 1984r. do 26 stycznia 1986r., co dało łącznie 8 lat, 8 miesięcy i 26 dni.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd na podstawie art.235(2) §1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania stron, w szczególności z przesłuchania ubezpieczonego na okoliczność charakteru wykonywanej pracy w okresach spornych jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji, gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że nawet po zaliczeniu do pracy górniczej okresów spornych ubezpieczony i tak nie będzie się legitymował wymaganym 25 – letnim okresem takiej pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego Z. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury górniczej na podstawie art.50a ustawy z 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 53).

Zgodnie z art.50a ust. 1 ustawy prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z ust. 2 tegoż przepisu, wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Dla przyznania emerytury górniczej na podstawie powołanego powyżej przepisu konieczne jest łączne spełnienie wszystkich wymienionych w tym uregulowaniu przesłanek, bowiem brak spełnienia chociażby jednej z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury górniczej z powołanej powyżej podstawy prawnej, gdyż nawet po ewentualnym zaliczeniu do uznanej przez organ rentowy pracy górniczej w wymiarze 8 lat, 8 miesięcy i 26 dni spornych okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwa (...) w Z., (...) w tym w ramach kontraktu za granicą, ubezpieczony i tak nie będzie legitymował się wymaganym do przyznania emerytury górniczej z art.50a ust.1 ustawy emerytalnej 25 – letnim okresem pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą.

Ubezpieczony nie spełnia zatem wszystkich koniecznych przesłanek do emerytury górniczej ze względu na wiek i stąd świadczenie to mu nie przysługuje.

W konsekwencji powyższego Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Zaznaczyć należy, że ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę górniczą i przedmiotem zaskarżonej decyzji była odmowa jej przyznania, a zakres postępowania sądowego wyznacza treść decyzji, od której ubezpieczony wniósł odwołanie (por. wyrok Sądu Najwyższego

z 1 września 2010r. sygn. III UK 15/10). Sąd, w ramach niniejszego postępowania, brak było możliwości ograniczenia rozstrzygnięcia do ustalenia okresu wykonywania przez ubezpieczonego pracy górniczej. Sąd ubezpieczeń rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do świadczenia rozstrzyga o prawie do konkretnego świadczenia, nie zaś o poszczególnych elementach składających się na to świadczenie.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art.148¹ k.p.c. uznając, że wobec zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach organu rentowego oraz treści odwołania ubezpieczonego, rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne.

Zgodnie z art. 148¹ k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych

i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne (§1).

W przypadkach, o których mowa w § 1, sąd wydaje postanowienia dowodowe na posiedzeniu niejawnym (§2).

Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo (§3).

(-)sędzia Grażyna Łazowska